

Katja Tydén Ingrid Flygare

SNART SOMMARLOV!

**BONNIER
CARLSEN**

SNART SOMMARLOV!

Snart sommarlov! av Katja Tydén, utgavs
ursprungligen som en Storytel original 2019

© Text: Katja Tydén 2021

© Bild: Ingrid Flygare 2021

Sättning och formgivning: Hanna Säll Everö

Utgiven av Bonnier Carlsen Bokförlag, Stockholm 2021

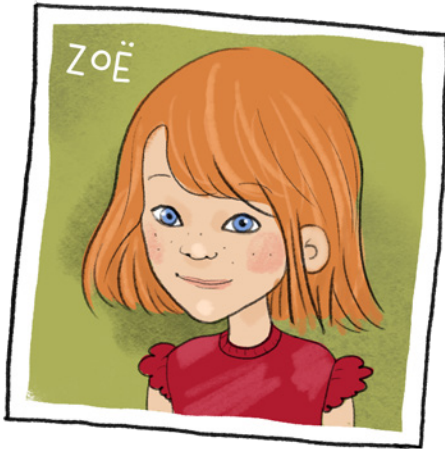
Tryckt av Livonia Print, Lettland 2021

ISBN 978-91-7975-684-0

www.bonniercarlsen.se

KAPITEL 1

HEMLIGHETEN

”God morgon allihop. Idag är en speciell dag eftersom vi har fått en ny kompis”, säger fröken. ”Välkommen Zoë, jätteroligt att du

är här!” fortsätter hon.

Zoë känner hur alla i den nya klassen tittar på henne. Hon tittar försiktigt tillbaka, men måste

också snegla bakåt för att se att pappa inte har gått. Men han sitter kvar i soffan och ler mot henne.

”Zoë, visst är det så att du just flyttat hit?” säger Marianne.

Zoë nickar.

”Vi bodde i Malmö förut”, säger hon. ”Men så fick mamma ett nytt jobb här och då behövde vi flytta.”

”Min mamma har också fått ett nytt jobb”, säger en pojke med lockigt hår. ”Fast vi behöver inte flytta.”

”Jag flyttade när jag var liten”, säger en annan.

”Och vi kanske ska flytta, men det är inte säkert”, säger en tredje.

”Det här är andra gången jag flyttar”, säger Zoë.
”Innan vi bodde i Malmö bodde vi i London. Min pappa är därifrån.”

Välkommen
Zoë!

Alla vänder sig om och tittar på pappa.

”Kan du inte prata svenska?” frågar någon.

”Jo”, säger pappa. ”Fast inte lika bra som jag pratar engelska. Zoë får hjälpa mig ibland.”

”Ska du vara här hela dagen?” undrar en tjej med mörkt hår och flätor.

”Ja, jag tänkte det”, säger pappa. ”Om det är okej med er förstås?”

Zoë tycker det känns skönt att pappa ska stanna. Det är ganska pirrigt att börja i en ny klass. Imorse kunde hon inte äta frukost, det var alldeles för många fjärilar i magen. Mamma, som skulle iväg till sitt nya jobb, verkade också nervös, för hon bytte kläder flera gånger.

Marianne ber alla barn att säga

sina namn. Zoë försöker komma ihåg vad alla heter, men redan efter halva varvet har hon glömt bort vad första barnet hette.

”Du lär dig snabbt”, viskar fritidspedagogen som heter Yosef. ”När veckan är slut kommer du kunna allas namn, jag lovar.”

Sen avslutas samlingen med att Marianne berättar vad de ska göra idag.

”Igår pratade vi ju om det här med skräp i naturen, och idag ska vi faktiskt gå ut i skogen och städa. Så ta på er gummistövlar om ni har, för det är blött ute, och glöm inte mössa och vantar. Våren är inte riktigt här ännu.”

När alla har klätt på sig och samlats ute på gården, får de ställa sig två och två på led.

”Marianne, får jag stå bredvid Zoë?” frågar en tjej ivrigt.

”Men det skulle ju precis jag fråga!” säger en annan tjej.

”Vi håller oss till vårt vanliga led”, säger Marianne. ”Jag tänkte att Zoë får gå bredvid Shirin eftersom Adam är sjuk.”

”Men åh!” suckar tjejerna.

”Ni kommer hinna prata med Zoë sen, nu gör vi så här”, säger Marianne och placerar Zoë bredvid tjejen med de långa flätorna.

Skogen ligger ganska nära skolan. När de kommer dit behöver de inte gå på led längre. Yosef delar ut papperspåsar och

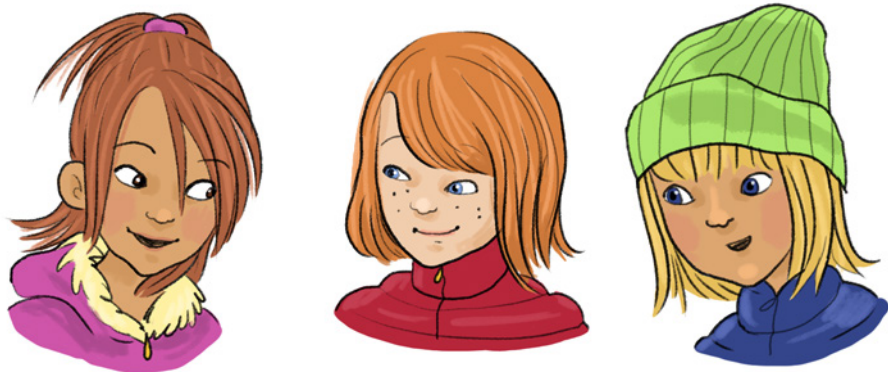
påminner om att de får plocka upp allt som inte hör hemma i naturen. Som till exempel plastpåsar, gamla förpackningar och pantburkar.

”Men säg till om ni hittar vassa saker, så hjälper någon av oss vuxna till att ta upp dem.”

Zoë får syn på en kartongbit och ska just plocka upp den när de två tjejerna, som ville gå bredvid henne i ledet, dyker upp.

”Hej, ska vi plocka tillsammans?” säger den ena som Zoë tror heter Agnes.

”Visst”, säger Zoë.

Tjejerna pratar på och vill veta en massa. Om Zoë tycker det är roligt att börja i deras klass. Om hon har några syskon. Var hon bor. Om hon vill leka med dem på rasten. Vad hon gillar att göra. Om hon är bra på engelska.

Zoë hinner knappt svara på frågorna förrän nya dyker upp. Snart kommer fler barn fram och är också nyfikna på henne.

Pappa, som går och plockar skräp en bit längre bort, möter hennes blick. Han blinkar och gör tummen upp.

Zoë ler tillbaka. Det känns bra i magen att så många vill vara med henne. Undrar om det är så här det känns att vara kändis? tänker hon.

Det blir inte så mycket skräp samlat. Åtminstone inte i Zoës och tjejernas påsar. Men fröken blir inte arg för det, hon säger att de har varit duktiga, och att de alla ska hjälpas åt att sortera skräpet sen.

Till lunch blir det fiskpanetter och potatis.
Matsalen ser ut ungefär som på Zoës gamla skola.
Hon och pappa får sitta vid Mariannes bord där
Agnes, Pelle, Axel, Shirin och Nora sitter.

”Vad brukar ni göra på rasterna då?” undrar
pappa.

”Spela fotboll”, säger Axel.

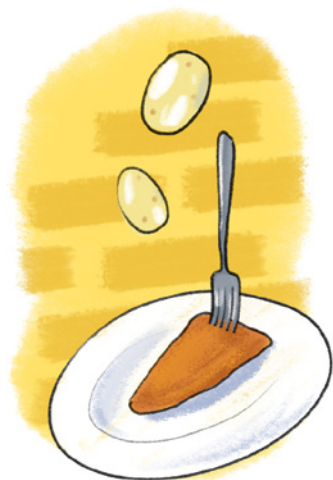
”Fast mest leker vi Burken”, säger Agnes. ”Eller
är i lekstugan.”

”Burken?” säger pappa. ”Är
det den där leken som är som
kurragömma?”

”Ja, det vet du väl?” säger Zoë
irriterat.

Varför ska pappa ställa så
dumma frågor?

”Vill ni vara med på det?” undrar Agnes.
”Snälla!”

”Ja, klart vi är med på det, eller hur, Zoë?” säger pappa.

Zoë nickar. Burken är kul.

Fast hon har aldrig lekt Burken med pappa förut. Det visar sig att han är jättebra på att gömma sig. Och springa fort. Han springer fram sist av alla och räddar de andra som blivit kullade. Varje gång skrattar han högt och kastar sig på marken. Det tycker klasskompisarna är jätteroligt och hoppar på honom, tills de ligger i en hög allihop. Zoë tittar på och vet inte vad hon ska göra.

”Ska din pappa vara här flera dagar?” undrar Agnes när rasten är slut och de ska gå in igen. ”Jag önskar att min pappa lekte så där kul.”

Zoë skakar bestämt på huvudet.

”Vad synd. Men får jag komma hem till dig någon dag?”

”Ja”, säger Zoë och blir glad.

På eftermiddagen ska de påskpyssla.

”Vi började lite redan förra veckan”, säger Marianne. ”Du kan få göra påskägg av papper-maché om du vill, Zoë? Yosef har tagit fram allt som behövs till det i det andra klassrummet. Annars kan du stanna här och göra en garnkyckling.”

Zoë ska just säga att hon nog vill göra en kyckling, när en tjej med glasögon och hästsvans rycker henne i armen.

”Du kan väl göra ett påskägg! Jag har inte kommit så långt med mitt, du kan få sitta bredvid mig!”

Tjejen ser förvåntansfullt på henne, så Zoë ändrar sig och bestämmer sig för att göra ett påskägg istället.

Tjejen lyser upp.

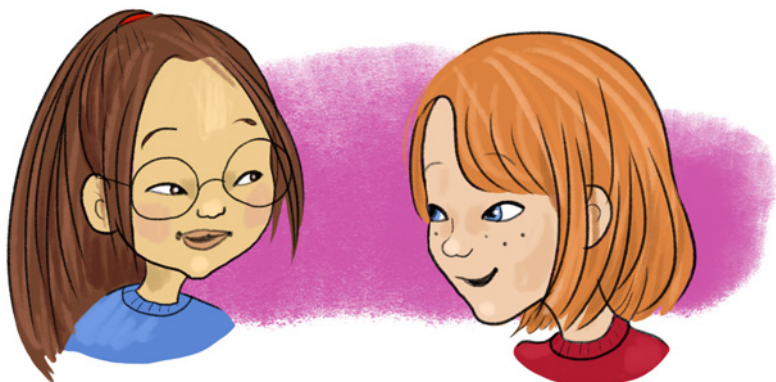
”Har du någon bästa vän? Annars kanske vi kan vara det?”

”Livi, tänk på att det är mycket nytt för Zoë”, säger Marianne. ”Ta en sak i taget nu och koncentrera er på påskäggen.”

”Jaja”, suckar Livi och drar med sig Zoë in till det andra klassrummet.

Det är roligare än Zoë trodde att hålla på med papper-maché. Man river ut pappersremsor ur gamla tidningar och doppar dem i klister, och sätter sen fast dem på en uppblåst, äggformad ballong. Det är härligt kladdigt. Livi hjälper Zoë tills hon kommit lika långt med sitt ägg som Livi har gjort.

Livi är rolig. Hon berättar om sin hund Ludde som en gång åt upp ett skosnöre, som sen kom ut med bajset.

”Det var sååå äckligt, vi trodde först det var en mask!” tjuiter Livi och skrattar.

Zoë skrattar också.

”Om du vill kan vi gå ut och gå med Ludde tillsammans?” säger Livi.

”Gärna!” säger Zoë.

”Vilket är ditt favoritgosedjur?” undrar Livi sen.

Zoë tänker efter. Hon har flera som hon tycker mycket om.

”På fredag är det gosedjursdag och jag ska ta med min apa. Om du också har en apa kan vi ha samma sorts gosedjur med oss?”

”Ja, jag har Herr Nilsson!” kommer Zoë på.

”Bra! Ta med den så tar jag med min apa! Den har så här långa armar”, säger Livi och visar. ”Men vi säger inget till de andra.”

”Okej”, säger Zoë.

Livi håller upp sin tumme som är alldeles kladdig av klistret.

”Tumme på det?”

”Tumme på det”, säger Zoë.

Tänk att hon redan har en hemlighet med sin nya klasskompis!

Dagarna går och på morgnarna är Zoë ivrig att komma iväg till skolan. Precis som Yosef sa så kan hon nästan alla klasskompisars namn nu. På rasterna leker de Burken eller hoppar hopprep. Och ganska ofta leker de mamma pappa barn i lekstugan. Zoë får alltid välja först vad hon vill

vara. Hon brukar vilja vara barnet. Ibland blir de andra osams om vem som ska få vara mamman, och då tycker de andra att Zoë ska bestämma. Hon försöker välja olika så det blir rättvist. Men ibland blir någon sur i alla fall.

På torsdagen när pappa hämtar ska Agnes gå hem samtidigt.

”Hurra, då kan vi gå tillsammans!” säger hon.
”Ska vi fråga om jag får komma hem till dig?”

Zoë nickar.

”Visst”, säger pappa när de frågar. ”Det går jättebra. Men det är fortfarande ganska rörigt hos oss, många kartonger kvar att packa upp.”

”Det gör ingenting”, säger Agnes. ”Jag gillar när det är rörigt.”

I Zoës rum har det i alla fall hunnit bli ganska så färdigt. Men en flyttlåda står kvar.

”Ska vi använda den och leka med?” föreslår Agnes.

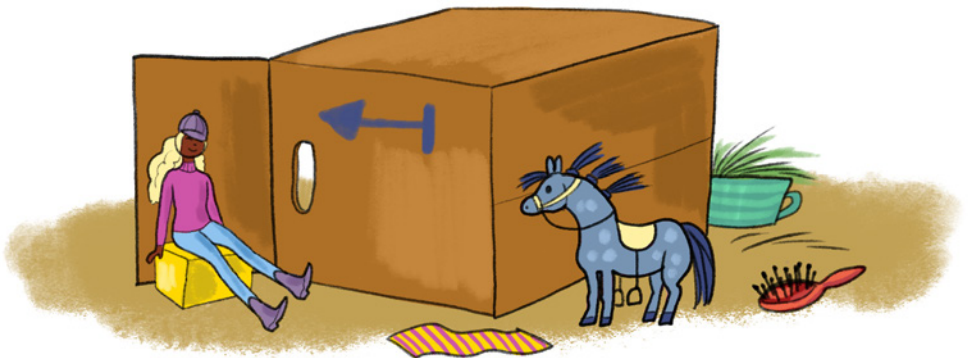
”Och göra vadå?” undrar Zoë.

”Vi kan ... bygga ett barbiehus!” säger Agnes, som har fått syn på Zoës barbiedockor som sitter uppradade på bokhyllan. ”Åh, vad många du har! Och vilka fina kläder!”

”Mm”, säger Zoë. ”Vi köpte dem i London.”

”Får jag vara den här?” undrar Agnes och tar ner dockan som har ridkläder. ”Har du hästar också?”

Det har Zoë, och snart är leken i full gång.

De håller ut sakerna som ligger i kartongen och vänder på den så att den står på ena sidan. Det blir ett jättebra hus och bakom huset bygger de ett stall till hästarna. De olika dockorna bildar en familj, men så blir det bråk och en av dockorna bestämmer sig för att flytta.

Då tar leken slut, för varken Zoë eller Agnes kommer på vad som ska hända sen.

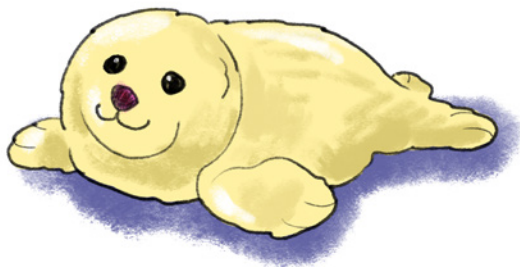
Agnes kastar sig på sängen, bredvid alla gosedjuren.

”Har du också en sån här?”

Hon lyfter upp
Zoës säl Sigge.

”Jag har en precis
likadan!”

”Va!” säger Zoë
förvånad. ”Tänk att vi har likadana! Vad heter
din?”

”Bobbo. Ska vi ha med oss dem imorgon på gosedjursdagen?” säger Agnes.

”Ja, så kan vi säga att de är bröderna Säl”, fnissar Zoë.

Först när Agnes har gått hem kommer Zoë på vad hon har lovat Livi. De skulle ju ha med sig sina apor. Hur kunde hon glömma bort det?

Hur ska hon göra nu? Plötsligt känns det inte bra alls. Hur hon än gör kommer någon bli ledsen.

På fredagsmorgonen får Zoë kämpa för att få i sig mackan.

Ingen kommer ju att tycka om henne längre när de får veta att hon har svikit Livi. Eller Agnes. Kanske kan hon säga att hon glömde att det var gosedjursdag och inte ta med sig något av djuren? Men då kommer de säkert bli arga på henne för det. Eller så kan hon låtsas vara sjuk?